

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ

† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ
μεγάλου (†379).

ᾠχος δ΄. Ἐωθινὸν ζ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε ις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ γος σθ ως
 δε ξα με νη τον λο γον σθ δι ου θε ο πρε πωσ ε δο
 γμα τι σας την φυ σιν των ο ν των ε τρα νω σας
 τα των αν θρω πων η θη κα τε κοσ μη σας βα σι
 ι λει ον ι ε ρα τευ μα πα τερ ο σι ε Χρι
 σον τον Θε ο ον ι κε τευ ε δω ρη σας θαι η μιν το
 με γα ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Μ ορ φην α ναλ λοι ω τωσ αν θρω πι νην προ σε

λα βες Θε ος ων κα τς σι αν πο λυ ε ευσ πλαγ
 χνε Κυ ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην
 θε λη σει κα τα δε χη σα ρ κι κην ο πως πα αυσης
 τα σκι ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα
 των πα θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι
 τη ση δο ο ξα τη ε ευσ πα γ χνι α σξ δο ξα τη α
 νεκ φρα στω Λο γε συ γ κα τα βα α σει ει σξ ς ς
 ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

A να βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον και
 την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
 ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι α ρα ε κλα
 πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον α ρα η γε
 ρθη ο και προ πα θς κη ρυ ξαστην ε γε ρσιν α λη θως

α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στα σιν

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκου σι α σου ουβου λη Σταυ ρον υ πε μεινας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε
νον ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
α παντες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γε ρ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Και νυν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος Κε

Οπα ντων Ποι η της και Δε σπο της τς κο σμη
ο ων συν τω Πα τρι και τω Πνευ μα τι α νω ως
βρε φος πε ρι τε ε μνε ται ε πι γης ο ο κτα η η

 μέρος ^u ον τως θει ει α τε ^u και θαυμα στα σθ τα ερ

 γα ^u συ γαρ Δε ε σπο τα ^u υ περ η μων πε ρι τε

 μνη ^u ως ων Νο μϑ πληρω μα ^u

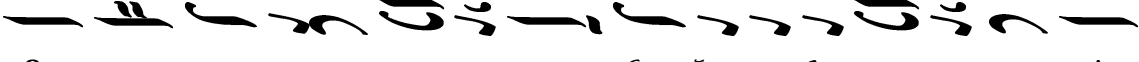
Μετά την β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

A νε στηςως α θα να τος α πο του Α δου Σω

 τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη

 ση Χρι στε ο Θε ος η μων ^ε ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

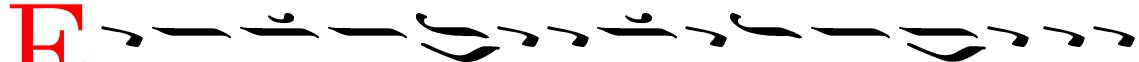
 θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α

 να στα σιν πα σι ^ε δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι

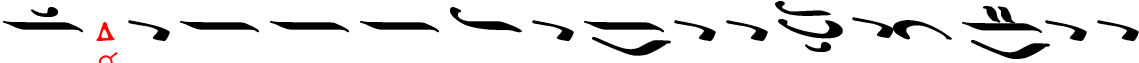
 λαν θρω πε ^ε

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

E κ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα βρι

 ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω

 ης ^Δ λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου

 σαις ^π παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου

σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε
 κλαιου ουσαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
 ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
 λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ξ

Ω ς υ παρχων α βυσ σος φι λαν θρω πι ι ι
 ι ι ας ε νε δυ σω Δε σπο τα μορ φην τδ δδ
 λδ και σαρ κι πε ρι ε τμηθης δω ρδ μενος αν θρω
 ποις πα σι το με ε γα σδ ε ε λε ε ος

Εἶτα τὰ διὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἱρέσεις τὰς
 ζοφεράς, πάντα τὰ φρυάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας· τοῖς γὰρ
 βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει,
 ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ
 πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήργησας. Ἱεράρχα Βασίλειε,
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
 τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ
 μυστικόν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν
 γὰρ Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα
 διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μισθοὺς
 τῶν ἀγώνων σου, κομισάμενος Ὅσιε. Ἱεράρχα Βασίλειε,
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
 τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ ☩ Κε ρ

Ευλογητος εἰ Κυριε διδαξον με τα δι
και ωματα σ̣^u_ρ

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα^u_ρ τ̣ε θα να α
τ̣ε δε σωωτερ την ισχυυνκα θελοοντα και συν
εαυτων τον Αδαμ εγειραντα^u_ρ και εξαδ̣

παντας ελευθερωωσαντα^u_ρ

Ευλογητος εἰ Κυριε διδαξον με τα δι
και ωματα σ̣^u_ρ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι^v_ρ ωμαθη
τριαικιονατε^u_ρ οαζραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθητε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στασιν δε Α ποστο λους ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

^{u q}
τι

Π ρο σκυ νδ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τδ υ τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λδ ι α Α λλη λδ ι α ^{v' 22} Α λλη λδ

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^υ₂₂ A λλη

λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύνομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἁγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^υ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^υ₂₂ ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϑ θα να

τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω ^υ₂₂ το ον A δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^υ₉

και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σαα α α ντα ^{u q}

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^{u q}

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^{u q} συμ πα θως

τοι ο ις δα α κρυ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ^{u q} ο ο α στρα α α πτων ^{v' 22}

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{v' 22} προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ^{u q} ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ^{u q} ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ

μνη η η μαα α α τος ^{u q}

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^{u q}

Λι ι α αν πρω ω ι ^{u q} μν ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ²² προς το μνη η μα α

σθ ς ς θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ⁹ αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε ⁹ θρη η νσ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ⁹ την α να

α α στα σι ιν δε ²² α πο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α τε ⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ⁹

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ²² με τα μυ ρων ελ θσ ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ⁹ ε νη

χσ ς ς ντο Α γγε ε ε λσ ²² προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ⁹ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μαα α α
τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α συν τοις Σε ε ρα α φιμ κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

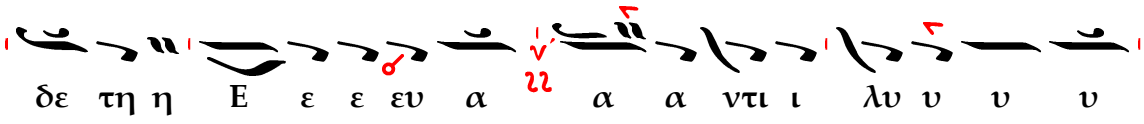
Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τς αι

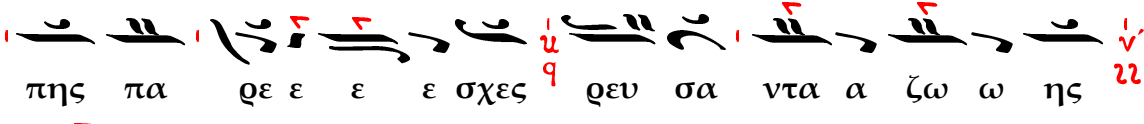
ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μνη

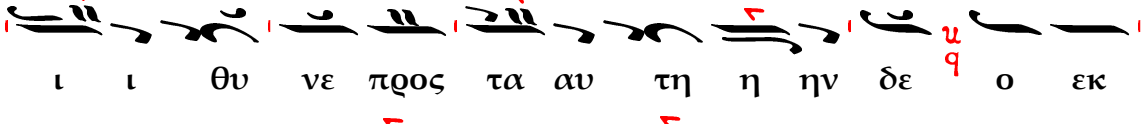
Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

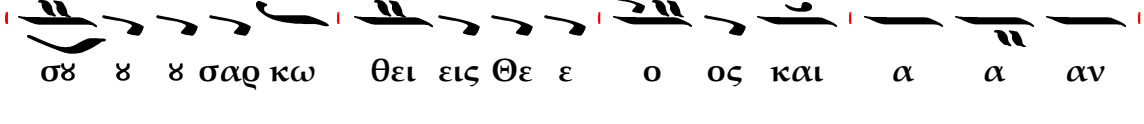
σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

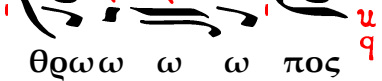
ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

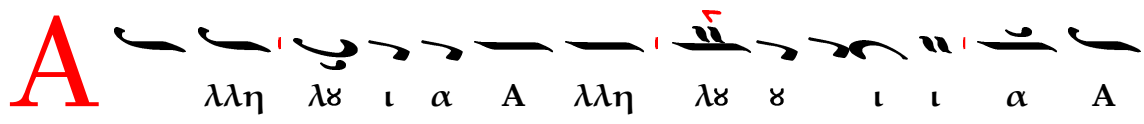
 δε τη η Ε ε ε ευ α α ντι ι λυ υ υ υ

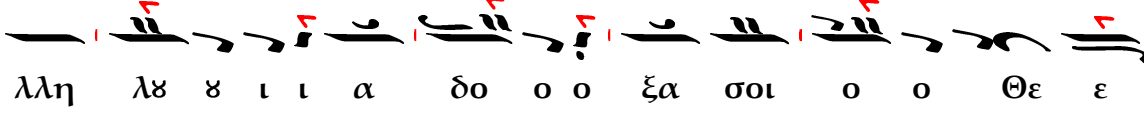
 πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης

 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ

 σσ ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

 θρωω ω ω πος

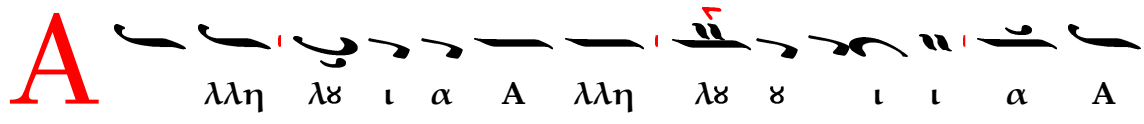
A

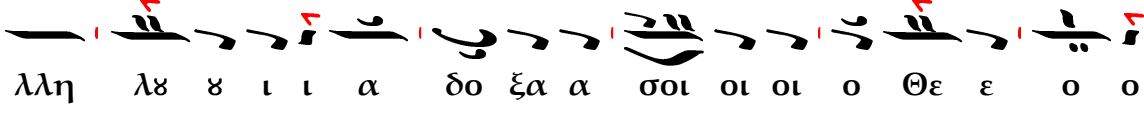
 λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι ι α A

 λλη λϑ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

 ε ος

Τὸ τρίτον.

A

 λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι ι α A

 λλη λϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

 ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ἀντίφωνον Α

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ϵ χ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ϵ χ

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ϵ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ϵ χ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ϵ χ

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ϵ χ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυν νε ται ϵ χ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ϵ χ

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ϵ χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει εια σου ω ω τα

Επι τον Κυριον ελπιι δα πας τις κεκτη

μενος υψηλοτερος εστι παντων των λυπουουν

των

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι Και νυν και αι καιεις τους αιωνας τον αι

ωνων αμην

Αγιω Πνευματι αναβλυυζει τα της χα

αριτος ρειειθρα αρδευοντα α πασαν την κτι

ισιν προς ζωογονιαν

Ἀντίφωνον Γ

Ηκαρδια μου προς σε Λογε υψωθητω και

ου δεν θελξει με των του κοοσμου τερπνων προς χα

μαιζηλιαν

Επι την μητερα αυτου ως ε χειτισ στοργην

επιτω Κυριω θεομοτερον φιλτρον χρεωστου

μεν

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος

θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προκείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
 το ο ος σου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς: Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἔλθων πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν *** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν *** ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· *** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, *** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, *** τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. *** Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν *** τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· *** ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ *** χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. *** Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, *** ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *** Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, *** θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.**

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμών σου ἔξαιψον τὸ ἀνομήμα μου

Επιπλέον πλυνόν με ἀπο τῆς ἀνομίαι

ας μου **Δ** και ἀπο τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω **Δ** και

ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παν

τος **Δ**

Σοι μὲν ἠμαρτόν μου **Δ** και τὸ πονηρὸν ἐ

νώπιόν σου ἐποίησα **Δ** ὅπως ἀδική

ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου **Δ** και νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην **Δ** και ἐν ἀ

μαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου **β**

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας **Δ** τα ἀ

δηλά και τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας

μοι **β**

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θεο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ ἀναστάσιμος, τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν

δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Ποίημα Στεφάνου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ὀγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῇ σῇ Χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἀγιάζεται, ἐκουσίῳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Περιτομήν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χριστός, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιάν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὴν φωνήν, ἔδει παρεῖναι Βασιλίει, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ἐμπαθές, σκίρτημα τῆς τυραννούσης σαρκός, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγώγησας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίξῃ βασιλείοις, Πάτερ Βασιλίει.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν ταχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον, τὴν οὐράνιον βάσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασιλίει.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασιλίει, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει· σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότη,

θῦμα προσήνεγκας.

Δόξα.

Σὺ γεγονώς, μύστης ἀρρήτων Βασιλῆι, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασιλείον, ἐμυσταγώγησας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τῆς ἐορτῆς. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος β'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Νόμου πληρωτῆς ὡς οὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἐκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παιδείας γεγονώς ἀπάσης ἔμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῶ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασιλῆι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος

ὑπάρχει· τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας ᾧ Βασίλειε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασίλειε σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πρᾶξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυήθης σαφῶς.

Δόξα.

Συνέδραμε Χριστοῦ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ᾧ τὸ ἄφραστον μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφανέρωσας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἄγνη, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, * καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς * καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Καθίσματα τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν γὰρ πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὄφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεοφάντορ Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.**

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασίλειε· Ὅν ἰκέτευε, ὡς

παρόρησίαν κεκτημένος θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν, σήμερον κόσμῳ, χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις, καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ῥοφθῆς βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, * Οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὄσιε.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατῆρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὡσπερ λαμπηδόνη ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν τὴν ταπεινώσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑνοῦμεν· * Οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὄσιε.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰανουάριος, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι' καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ'.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος·

Καὶ τοῦ Νόμου τηθέντος, εἰσήχθη Χάρις.

Τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦν εἰς ἀναίρεσιν τῆς Νομικῆς διατάξεως κατεδέξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποιήτον περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελεύσει, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μὲν τοι καὶ πανηγυρίζομεν αὐτήν, Ἐορτήν, καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὡσπερ γὰρ ἔνσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφυγε, καὶ τὸ ἄληπτον ἔλαχεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐδέξατο ἔννομον· ὥστε καὶ τὰ τῶν αἰρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφέναι κατατολμῶντων λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ περιετέμετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφῶς ἦν; καὶ τοὺς

ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομῆσαι, τὸ Σάββατον μὴ τηρεῖν καὶ τὸν Νόμον λύειν, συκοφαντοῦντας, τὸν, μέχρῃ καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου διασώσαντα φυλακὴν.

Διάτοι τοῦτο, μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, ἠδύοκῃσεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς καὶ Ἰωσήφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τό περιτέμνεσθαι. Καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων, διῆγεν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζῆ Βασίλειος, καὶ θανῶν, ἐν Κυρίῳ.

Ζῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.

Ἰανουαρίοιο θάνες, Βασίλειε, πρώτῃ.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς υἱοῦς ἐπαρρησιάσατο πίστεως, τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσετέθη ὁ Βασιλεύς, πυρὸς δίκην λυμαιομένης τὰς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρὸς ἐκ Πόντου, πρὸς δὲ μητρὸς, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ιδέας παιδεύσεως, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτέησατο· οὐχ ἦττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. Ἐνθα δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν Ἐπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους συνθείς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἧθει κατάστασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ποίμνην ὀδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμῶν· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπίρριν, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακῶς, φροντιστικῶ ἑοικῶς, ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς, κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἡρέμα ἐν χρῶ κουρίας, τὴν ὑπὴν ἄρκούντως καθειμένος, μεσαιπόλιος· υἱὸς Βασιλείου καὶ Ἐμμελείας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδοτος, οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,

Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†374)

Στίχ. Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ,

Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ τὸν ἐκ μηροῦ γόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Ἐμμελείας, μητρὸς τοῦ ἁγίου Βασιλείου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, τῆς ἁγίας Μακρίνης καὶ τοῦ ἁγίου Πέτρου Σεβαστείας. (†375)

Στίχ. Ὡς σοφὴ τις μέλισσα γλύκιστον μέλι,

Ἐδωκας, Ἐμμέλεια, τέκνα Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φουλγεντίου

ἐπισκόπου Ῥουσπῶν τῆς βορείου Ἀφρικῆς. (†533)

Στίχ. Ὁρθοδόξως ἤσκησας καὶ ποιμενάρχης,
Τῶν Ῥουσπῶν Φουλγέντιε, γέγονας μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Τηλεμάχου, τοῦ ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ μονομάχων ἀποκτανθέντος. (†404)

Στίχ. Ὁ Τηλέμαχος φιλαδελφίας θῦμα,
Ὡς ζήλω ἐλέγξας τὰς μονομαχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τῆς Ἀτρώας, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ὀλύμπου ἀσκήσαντος. (†837)

Στίχ. Ἡ πέτρα τῆς πίστεως Πέτρος Ἀτρώας,
χρόαις ἐρυθραῖς μαρτυρίας ἐβάφη.

Ὁ ποιμὴν Ὀλύμπου πρώτη γῆθεν ἦρθη.

Ὁ τῆς θεώσεως μύστης, ὁ θεοφόρος Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος τῆς Ἀτρώας, ἐγεννήθη εἰς τὴν κώμην Ἐλαίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πλησίον τῆς πόλεως Περγάμου. Φέρων τὰ σημεῖα τῆς χάριτος ἐκ κοιλίας μητρός, κατὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ὠνομάσθη Θεοφύλακτος καὶ δωδεκαετῆς ἀφιερῶθη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου.

Κατόπιν προσευχῆς καὶ νηστείας, ὠδηγήθη ὑπὸ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου τῆς Βιθυνίας. Καρεῖς μοναχὸς ὑπὸ τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου Παύλου, ἐνεδύθη τὴν χάριν τῆς ἱερωσύνης. Διαδεχθεὶς δὲ τοῦτον εἰς τὴν ἡγουμενείαν, ἐποίμανε θεοφιλῶς τὴν ποιμνὴν τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου εἰς τὸν Ὀλυμπον, καὶ τῆς Μονῆς Βαλεντίας εἰς τὸ Καλὸν Ὅρος. Ἀνεδείχθη τοίνυν ἀσκητῆς μέγας, φέρων σίδηρα εἰς τὸ σῶμα του καὶ διάγων ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων. Ἐπὶ χρόνους δέκα καὶ ὀκτὼ ἀπέχων ἄρτου, οἴνου, ἐλαίου καὶ τυροῦ, ἐτρέφετο μόνον δι' ὀσπρίων καὶ λαχάνων. Ἐποίησεν ἐπίσης τεσσαρακονθήμερον νηστείαν ἄνευ ὕδατος. Ὅθεν ἐν ἄκρᾳ ταπεινώσει διάγων ἐκοσμήθη τοῖς ιδιώμασι τοῦ Χριστοῦ, γενόμενος κοινωνὸς θείας φύσεως. Διὸ ἐδίωκε δαίμονας, ἰᾶτο πᾶσαν νόσον, ἐπήγαζεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, κατὰ βούλησιν ἐγένετο ἀόρατος, ἠλευθέρωνεν αἰχμαλώτους, ἐπλήθυνε τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον, μετέβαλεν εἰς οἶνον τὸ ὕδωρ, καὶ δύο νεκροὺς ἀνέστησεν. Εἰς τοὺς αἰρετικούς ὅμως τὸ χάρισμα αὐτοῦ ἔμενε ἀνενεργόν.

Ἀσάλευτος μένων τοῖς ὀρθοδόξοις δόγμασι καὶ προασπιζόμενος τὰς ἀγίας εἰκόνας, ἐν εἰρκτῇ ἐνεκλείσθη, ὑπομείνας παντοίας αἰκίας παρὰ τῶν εἰκονομάχων. Ἠξιώθη τοίνυν ὁμολογήσαι τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, γεγονῶς μάρτυς κατὰ προαίρεσιν. Ἡ ἀγία πολιτεία του, κατακριθεῖσα παρὰ τινῶν ὡς κίβδηλος, ἐπιστώθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου ὑπερασπιστοῦ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Ὁμοίως ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ σεπτοῦ ἡσυχαστοῦ Ἰακώβου, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου. Ὁ Ὅσιος κατηύθυνε θεαρέστως τὰς Μονὰς ἃς ἵδρυσεν εἰς Ὀλυμπον, Καλὸν Ὅρος καὶ Προποντίδα, ὠδηγήσας καὶ ἅπαντας σχεδὸν τοὺς συγγενεῖς του εἰς τὴν μοναχικὴν πολιτείαν. Γενόμενος αὐτουργὸς ἐξαισίων θαυμάτων, διῆλθε τὸν βίον του Χριστοειδῶς «εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος». Κηρυττομένου διωγμοῦ ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων, διεσκόρπιζε τοὺς μοναχοὺς του, ἵνα διαφύγῃ τὸν κίνδυνον καὶ ἀγωνισθῶσιν ἀσφαλέστερον ὑπὲρ τῆς πίστεως. Κατόπιν συνήθροιζε καὶ πάλιν τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς τὴν Μάνδραν.

Ἐκοιμήθη τὴν α΄ Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 837 εἰς ἡλικίαν 63 χρόνων. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδημίας του, ὁ μέγας Ἰωαννίκιος εἶδεν αὐτὸν ἐν θείᾳ δόξῃ ἀνερχόμενον εἰς ὑπερκοσμίος ἀψίδας, συνοδευόμενον ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ἀστραπηφόρων. Οὕτως ὁ μέγας τῆς πίστεως πρόμαχος Πέτρος, τοῦ Ὀλύμπου τὸ καύχημα, φυλάξας τὰ πατρῶα δόγματα ἐν φρονήματι ἀνευδότης καὶ ποτίσας τὰ δένδρα τῆς Ἐκκλησίας τῷ αὐτοῦ αἵματι, δοξάζει τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἣν πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς Τριγλίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ.

Στίχ. Ὁφθεις Θεοδόσιος ἀρεταῖς μέγας,
Ἄρχειν ἐκρίθη καὶ Μονῆς σεβασμίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Κονκορδίου ἐπισκόπου Σπολέτου (Spoleto) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†175)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων τριάκοντα στρατιωτῶν μαρτύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (~†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Βασιλείου, ἐπισκόπου Ἀκουᾶς Σεξιτίας (Aquae Sextiae, Aix en Provence) ἐν Γαλλίᾳ. (~†475)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Εὐγένδου, δ΄ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Κονδάτου (Condat), ἐν τοῖς Ἰούρα (Jura) ὄρεσι. (†510)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Φανσέης (Fanchea) τοῦ Κίλλεανου (Killeany), ἀδελφῆς τῆς ὁσίας Ἐνδας (Enda) τοῦ Ἄραν (Aran) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†520)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰουστίνου, ἐπισκόπου Θεάτης (Chieti) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†540)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Φήλικος, ἐπισκόπου Βούργης (Bourges) ἐν Γαλλίᾳ. (~†580)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Κομνάτας (Comnatan), ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Κίλδαρ (Kildare) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†590)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μαιλρούσης (Maelrhys), τῆς ἐν τῇ νησῷ Βαρδσέη (Bardsey) τῆς Οὐαλίας. (᾿ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κλάρου (Clarus), ἡγουμένου τῆς μονῆς ἀγίου Μαρκέλλου ἐν Βιέννῃ (Vienne) τῆς Γαλλίας. (~†660)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κουάνου (Cúan), κτίτορος πολλῶν ἐκκλησιῶν καὶ μονῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†752)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐίλλιέλμου (William) τοῦ Βολπιάνου (Volpiano), ἀναμορφωτοῦ τοῦ μοναχισμοῦ ἐν Ἰταλίᾳ. (†1031)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Πέτρος ὁ Πελοποννήσιος, ἀρνηθεὶς τοῦ ἀσπάσασθαι τὸ Κοράνιον, ἀγχόνῃ τελειοῦται εἰς Ὀδεμήσιον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐν ἔτει ,αφροϚ΄ (1776).

Στίχ. Πέτρα ἰδρυθεὶς πίστεως, Πέτρε μάκαρ,
Ἐκ γῆς ἀνήλθες εἰς πόλον δι' ἀγχόνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ

Μογίλα, μητροπολίτου Κιέβου. (†1647)

Στίχ. Πολλά μοχθήσας ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,
Πέτρος ἀναπέπαιται ὁ τοῦ Κιέβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Πλάτωνος, ἐπισκόπου Ταλλίν τῆς Ἑσθονίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων Νικολάου καὶ Μιχαήλ τῶν πρεσβυτέρων ὑπὸ τῶν ἀθέων Μπολσεβίκων ἐν ἔτει ,αγθιθ' (1919).

Στίχ. Πλατύνας Πλάτων τὴν ἀρχιερωσύνην,
Καὶ ἱερομάρτυρος φορεῖ μανδύαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Τῶν Θεοφανείων

(Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ)

Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ πεζαί, ἀπὸ 7ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί, τῇ δὲ 1η, 6η καὶ 14η Ἰανουαρίου ἀμφότεραι.

ὠδὴ α'

Πα

Βυ θσ α νε κα λυ ψε πυθ με να και δι α
ξη ρας οι κει ει ρς ελ κει εν αυ τω κα τα κα
λυ ψας αν τι πα λς ο κρα ται ος εν πο λε
μοις Κυ ρι ος ο ο τι δε δο ξασαι

Βου

Στι βει θα λασ σης κυ μα τσ με νον σα α
λον η πει ρον αυ θις Ισ ρα ηλ δε δειγ με
ε νον με λας δε πο ο ντος τρι στα τας Αι γυ
πτι ι ων ε κρυ ψεν αρ δην υ δα το σρω τος

τα φως ρωμηκραται α δε ξιας τδ Δε
σπο τδ

ὠδὴ γ'

Πα

Ισχυν ο δι δας τοις βασιλευσιν ημων Κυ
ριος και κερας χριζων αυτδ υψων Παρθεν
α αποτικτεται μολει δε προστοβαπτισμα δι
οπισοι βοησωμεν ουκ εσιν αγιος ως ο
Θεος ημων και ουκ εσιν δικαιος πλην σδ Κυ
ριε

Βου

Οσοι παλαιων εκλελυμεθα βροο
χων βορων λεοντων συντεθλασμενων μυλας
αγαλλιωωμεν και πλατυνωμεν στοο
μα Λογωπλεκοντες εκλογων μελωδιαν
των προς ημας η δε ται δωρηματων

ὠδὴ δ'

Πα

A κη κο ε Κυ ρι ε φω νη ης σθ ον ει πας
 φω νη βο ων τος ε εν ε ρη μω ο τε ε βρον τη
 σασ πολ λων ε πι υ दा των τω σω μαρ τυ ρθ μενος
 Υι ω ο λος γε γο νως τδ πα ροντος Πνευματος δε ε
 ε βο η σε συ ει Χρι ζος Θε ου σο φι ι α και
 δυ ναμις

Βου

Π υρ σω καθαρ θεις μυ στι κης θε ω ρι ι
 ας υμ νων προ φη της την βρο των και νδρ
 γι αν ρηγ νυ σι γη ρυν Πνευμα τι κρο τδ με ε
 νην σαρ κω σιν εμ φαι νδ σαν αρ ρη η τδ Λο γδ
 ω των δυ να ζων τα κρα τη συ νε τρι βη

ὠδὴ ε'

Πα

I η σος ο ζω η ης αρ χη γος λυ σαι το
 κα τα κρι μα η κει Α δαμ τδ πρω το πλα ζδ κα

θαρ σι ων δε ως Θε ο ος μη η δε ο μενος
τω πε σο ντι κα θαι ρεται εν τω Ι ορ δα
νη εν ω την εχ θραν κτει ει νας υ περ ε ε χσαν
παν τανδν ει ρη η νηνχα ρι ζεται

Βου

Ε χ θρο ζο φω δος και βε βορ βο ρω με ε νσ
ι ον κα θαρσει Πνευμα τος λε λσ με νοι νε
αν προ σωρ μισ θη μεν α πλα νη τρι ι βον α γσ
σαν α προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι
την οις Θε ος κα τη λλα γη

ὠδὴ 5' Πα

Η φω νη τσ Λο ο γσ ο λυχ νος τσ φω τος
ο ε ωσ φο ρος ο τσ η λι σ Προ δρο μος εν
τη ε ρη μω με τα νο ει τε πα σι βο α
α τοις λα οις και προ ο κα θαι ρε σθε ι δσ γαρ πα ρε
στι Χρι σος εκ φθο ρασ τον κο οσμονλυ τρσ μενος

Βου

Ι μερ τον ε ξε φη νε συν παν ολ βι ι ω η
χω Πα τηρ ον γα ρο ο ος ε ε ξη ρευ ξα το
ναι φη σιν ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε
λων φω ταυ γος ε ξω ρσεναν θρω ω πων γε νος
Λο γος τε μου ζων και βρο τος προ μη θει α

ὠδὴ ζ'

Πα

Ν ε ρς ευ σε βεις κα μι ι νω πυ ρος προ σο ο
μι λησαντας δι α συ ρι ζον πνευμα δρο σα β λα
βεις δι ε φυ λα ξε και θει ει ς α γγε λσ συ υ
γκα τα βασις ο θεν εν φλο γι δρο σι ζο ο μενοι
ευ χα ρι ι σω ως α νε με λπον υ περ υ μνη τε
ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη
τος ει

Βου

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α ρας

ο της κα μι ι νϑ την με ταρ σι ον φλο γα
νε ϑς φε ρϑσαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την
δυσ κα θεκ τον α χλυν εξ α μαρ τι ι ας ο λην
πλυ νει δε τη δρο σω τϑ Πνε ευ μαα τος

ὠδὴ ἡ Πᾶ

Α ι νϑ μεν ευ λο γϑ μεν προσ κυ νϑ μεν τον Κυ
ρι ον υ μνϑ ντες και υ περ υ ψϑν τες αυ τον εις
τϑς αι ω νας

Μ υ στη ρι ο ον πα ρα δο ξον η Βα βυ λω νος
ε δει ξε κα μι νος πη γα σα α σα δρο σον ο τι ρειθ
ροις ε μελ λεν α α υ λον πυρ εις δε χεσ θαι
ο Ι ορ δα νης και στε γειν σαρ κι βα πτι ζο
με νον τον Κτι ζην ον ευ λο γϑ σι λα οι και υ
περ υ ψϑ σιν εις παν τας τϑς αι ω νας

Βου

Ε λευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι ζε ται

υι οἱ δε φω τος οἱ πριν ε σκο τι σμε ε νοι
 μο νοςζε να ζει τς σκο τς ο προ στα α της νυν ευ
 λο γει τω συ ντο ο ο νωως τον αι τι ον η πριν
 τα λαι να των εθ νων παγ κλη ρι ι ι α α
 α α α

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Θ΄ Ὠδὴ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ὠδῆς.

Ἦχος Πα ς

Με γα λυ νον ψυ χη μδ δ την τι μι ω τε ε
 ραν των α νω ζρα τευ ματων

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε ξα
 να τει λαν τα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαν
 τα εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα ζω σω μα
 τω σα σα ευ λο γη με νη Πα να γ νε σε ε Θε ο το κε με γα
 λυ νο μεν

Με γα λυ νον ψυ χη μδ δ τον κα τα τον νο ο

μον σαρκι περιτμηθεντα

Η τον προηλιου φωστηρα τον Θεον εξα

να τειλαντα σωματικως ημιν επιδημησαν

τα εκλαγοων παρθενικων αφρασωσωμα

τωσασα ευλογημενη Παναγνεσεεθεοτοκεμεγα

λυνομεν

Μεγαλυνον ψυχηματον εν τη ογδοο

η περιτομην λαβοντα

Υπερβας τας οορσας Χριστος της ανθρωπινης

ολης φυσεως υπερφυως εκ Παρθεναποτι

κτεται και τογραμμα το νομικον καθως δια

κελευεται την σαρκα περιτεμνεται και πληρωτης

των νομων δεικνυται

Σημερον ο Δεσποτης σαρκι περιετμηθη

θη και Ιησους εκληθη

Δευτετε Δεσποοτα ενδοξα Χριστο

νο μα στηρι α εν α γι ο τη τι πα νη γυ ρι σω
μεν Ι η σα ρς γαρ θε ο πρε πως α νη γο ο ρευ
ται ση μερον συν τε τοις και την μνη μην δε τε Ι ε ρα ρ χς
με γα λυ νω μεν

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Με γα λυ νον ψυ χη μς ς τον εν Ι ε ρα αρ
χαις Βα σι λει ον τον με γαν

Τς Αρ χι ποι με νος ως προ βα τον πι στον Χρι στς
Βα σι λει ε τοις ζω η φο ροις ι χνε σιν ε πη κο
λθ θη σας τω τυρ ρα α νω γαρ την σαυ τε ψυ χην Πα
τερ προ δε δω κας προ κιν δυ νε ω ν α ρι στα της Εκ κλη σι
ας παμμα κα ρι στε

Με γα λυ νον ψυ χη μς ς τον της οι κς με ε
νης υ περ λαμ προ ν φω στη ρα

Το της Εκ κλη σι ι ας πα νι ε ρον Χρι στς κα
τι δων συ στη μα υ πο της σης κο σμς με νον Ι ε ρα ρ

χι ι ας σο φε ο πα νω ω λης εμ βρον τη θεις
κα τα πε ε πτω κε τυ ρα νος την γαρ εν σοι τσ Πνευ μα τος
αι αι γλη νου κ η νε γκε Βα σι λει ε
Δόξα

Mε γα λυ νον ψυ χη η μ θ της τρι συ πο στα
α τσ και α δι αι ρε ε τσ Θε ο τη τος το κρα
τος

Tης των Α πο στο λων κα θε δρα της χο ρει ας τε
των Α θλο φο ρων Χρι στσ Πα τρι αρ χων σκη νης και των Δι
και αι ων τρυ φης της χο ρει ας τε των Προ φη των
η ξι ω ω θης Βα σι λει ε της Θε ο το κσ μ στης γαρ
και της Τρι α δος λα τρις γε γονας
Καί νυν

Mε γα λυ νον ψυ χη μ θ σ την λυ τρω σα με ε
νην η μας εκ της κα τα ρας

Oτα υ πε ρω ω α εν υ δα σι στε γα ζων
μο νος Κυ ρι ος α να χαι τι ζων θα λα σσαν α βυσ σης

τε ο ξη ραι αι νων εκ σθ Α γνη την σαρ κα προ σλα
 βο μενος εκ Βηθλεεμ ε πει γε ται προς Ι ορ δα νην βα
 πτι σθη ναι σαρκι

Εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος β'.

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μ ε σ την τι μι ω τε ε
 ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ξρα τευ μα των

Α πο ρει πα σα γλω σσα ευ φη μειειν προς α
 ξι αν ι λι γγι α δε ν ες και υ περ κοσ μι ος υμ
 νειν σε Θε ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χε
 σα την πι σιν δε χε και γαρ τον πο θον οι δασ τον εν
 θε ον η μων συ υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα
 τισ σε ε με γα λυ νο μεν

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μ ε σ την λυ τρω σα με ε
 νην η μας εκ της κα τα ρας

 Βου

Ω των υ περ ν εν τ ε το κ ε σ θ αυ μα α των

Νυμφη παν αγ νε μη τερ ευ λο γη με νη δι
 ης τυ χο ον τες παν τε λης σω τη ρι ι ας
 ε πα ξι ον κρο τς μεν ως ευ ερ γε τη δω ρον φε
 ρον τες υμ νον ευ χα ρι στι ι ι α α α α
 ας

Πα

M ε γα α λυ νον ψυ χη η η η μ
 τη ην τι μι ω ω τε ε ε ε ραν και αι
 ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ζρα α
 τευ μα α α των

A πο ρει πα α α σα γλω ω ω σ σα ε
 ευ φη μει ει ει ει ν προ ος α ξι ι ι ι
 αν ι λιγ γι α α α δε ε ε ε νδ ρς και
 υ πε ερ κο σμι ι ος υ υ μνει ει ν σε ε
 Θε ε ο το ο ο ο κε ο μως α γα θη υ
 υ παρ χς ς σα α τη η ην πι ι ι σιν δε ε ε

χθ και γα αρ τον πο θον οι οι οι οι δας το
ον ε ε εν θε ε ε ο ον η η η μων
συ υ γαρ χρι στι α α νων ει ειπροο στα α της
σε ε ε με ε γα λυ νο με εν

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η
μυ ς τη ην λυ τρω ω ω σα α με ε ε ε
νη ην η η μα ας εκ τη ης κα τα α α ρας

Βου

Ω τω ω ων υ πε ερ νυ ς ς ςν τς το
κς ς σς ς ς θαν μα α α α α τω ων νυ
υ υμ φη η πα να α α γνε ε ε μη τε
ερ ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη
δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα
α αν τε ε λς ςς σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α
ας ε ε πα ξι ι ο ον κρο ο τς ς ς με εν ω ω
ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ω

 ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον τε ε ες υ υ μνο

 ον ευ χα α α α α ρι ι στι ι ι α α α

 α α ας

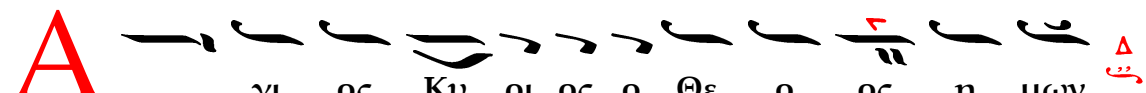
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

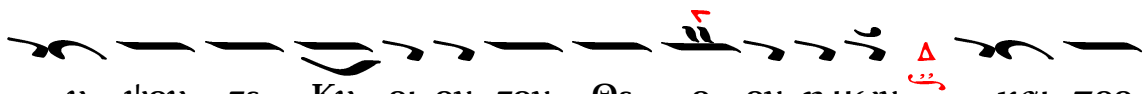
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

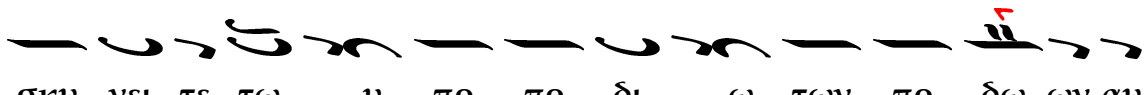
Ἦχος Δι-θ

A

 (δίς)
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων

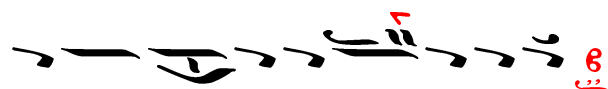
A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τα

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ζ'.

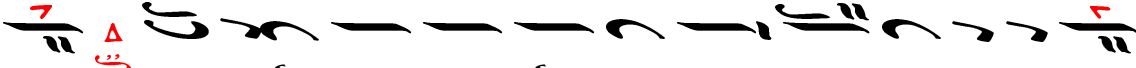
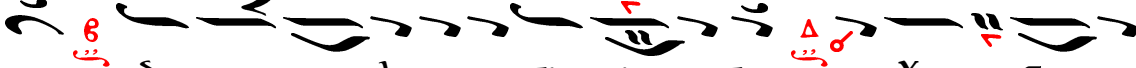

Ἦχος Δι-θ

O

 τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α

 ρι α ας ει πλ ς σης ε πι τον τα α φον

 ε ε δραμον Σι μων Πε τρο ος και α αλ λος μυστης

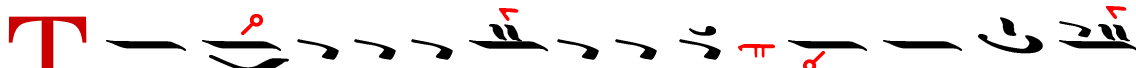

 Χρι στῶ ο ον ἡ γα ἀ πα ε τρε χον δε ε

 οι δυ υ ο και ευ ρον τα α ο θο ο νι α

 εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η η η

 ης ην δε το σθ δα ρι ον χω ω ρις τῶ

 των δι ο πα λι ιν η συ υ χασαν τον Χρι ι ζον ε

 ε ως ει ει δον

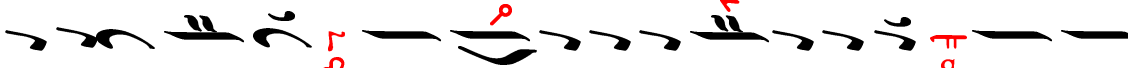

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Φ ι λο σο φι ας ε ε ρω τι πε ρι ε τε

 ε μες Πα τερ το της ψυ χης σθ κα α λυμ μα και

 τω κο σμω ω ε δει χθης ως η λι ο ος τοις θα

 αυ μα σι και πι στων κα τη ηυ γα α σας τας

 δι α νοι ας θε ο φρον της Τρι α δο ος ο λα

 τρις ω Βα σι ι λει ε ε σο φε και μυ στης της

 Θε ε ο το κῶ

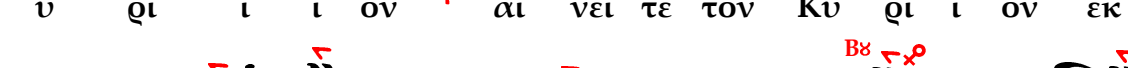
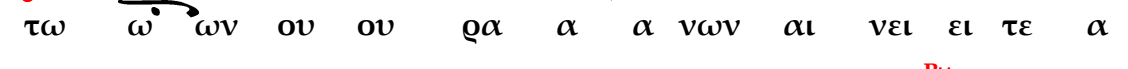
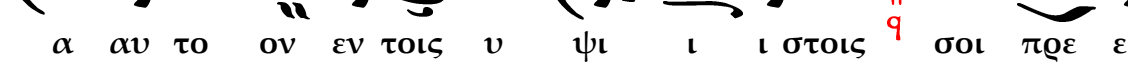
Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

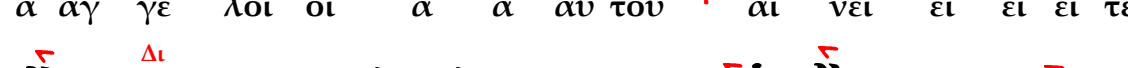

Τ ην σαρ κα πε ρι τε ε μνε ται ο τον Νο μο

 ον πληρωσας^{ρδ} ως βρεφος οκταηημερον^{πρ} των αι

 ωνωων οκτιστης^{ρδ} και σπαργα να αειλι

 ιοσειται^{Δρ} ως βροτος και γααλαακτι^{ρδ} εκ

 τρεφεται οταπαα ντα^{πρ} τηαπειρωωι

 σχυι^{ρδ} ως θεος διακρατων^{Δρ} και τηρο

 πηδιι εξαγων^{ρδ}

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Παφ

Π^{Β8} ασαπνοοηαινεσατωωτοον Κυυ

 υριιιον^{πρ} αινειτετον Κυριιον εκ

 τωων ουουρααανων αινειειτεα

 ααυτοον εντοις υψιιιστοις^{πρ} σοι πρεε

 επειυμνοοστωθεεεωω^{βχ}

Α^{Β8} ινειειειτεααυτον παντες οι Α

 ααγγελοι αι αυτου^{πρ} αινειειειτε

 ααυτον^{Δρ} πασαιιδυνααμειεις αααυ

του ^{Ββ} σοι ^Δ πρε ^{δλ} ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω ^ε ^χ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στίχ. α'. ^ε ^χ **Τ** ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγγ

ρα πτον δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ

του ^ε ^χ

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α

να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο

ξα ζο μεν σου την α να στασιν ^ε ^χ

Στίχ. β'. ^ε ^χ **Α** ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι

οις αυ του ^ε ^χ αι νει τε αυ τον ^ε ^χ εν στε ρε ω μα

τι ^Δ ^{δλ} της δυ να με ως αυ του ^ε ^χ

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρωσας η μας ^ε ^χ και εν τω θα να τω σου

τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο

λον κα τηρ γησας ^ε ^χ εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα

πα αν τα ε πλη ρωσας ^ε ^χ δι ο βο ω με εν σοι ^Δ ^{δλ} ο

α να στας εκτων νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Στίχ. γ. **Α** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

σται αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη

θος της με γα λω συ νησ αυ του

Τ ω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας

ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των

πα γι δων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων

α να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α

εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη

πρε σβει α των Α γι ων σου

Στίχ. δ. **Α** ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι

γγος αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα

ρα

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο μενος α τρε ε πτωσ

και Σταυρον και θανατον υπεμεινας σαρκι ο α
 παθης τη Θεοτητι α να στας δε εκ νεκρων α θα
 νασι αν παρεσχεστω γενει των ανθρωπων ως
 μονος παντοδυναμος

Στιχηρὰ Προσόμοια δ' ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ρεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογία ἀποδίδεται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, ἀναγεννήσει τῇ τοῦ θείου Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ συνάναρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε· αἰρετικῶν δέ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίῳ, διανέμοντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ζ'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἐνδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς, ὡς στολὴν ἀγίαν περικείμενος, καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν ἄϋλον, λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο συμπαθέστατε, παμμάκαρ Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν

παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η΄. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὀλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετράνωσας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν τοῖς οὖσιν, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε θεορρήμονα, καὶ θεῖον διδάσκαλον, καὶ φωτοφόρον φωστήρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Ἦχος Πα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ^{Πα} ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει

λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α

τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου

Ε ε εκ κλη η σι ι ι ας δι δα α σκων τα λο

γι κα α α προ ο βα α α τα πι στε ευ ειν

^{Κε} εις Τρι α δα α α α ο μο ο ου ου σι ι ι ι ον

^{Πα} εν μι α α Θε ο ο ο τη η η η τι

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κ αὶ νυ νυ καὶ ἀ ἀ εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ αἰ ὦ
ὦ ὦ νας τῶν αἰ ὦ ὦ ὦ ὦ νῶ ὦν ἀ ἀ ἀ μην
Σ^{Νη} υγ κα τα βαι νων ο Σω ὦ τηρ τῶ γε νει τῶν
ἀ ἀν θρω ὦ ὦ πων κα τε δε ξα το σπαρ γα νων πε
ρι ι ι ι βο ο ο ο λην ου ουκ ε βδε ε λυ ξα ἀ
Νη το σαρ κο ος την πε ε ρι το ο μην ο οκ τα η
με ε ρος κα τα την Μη η τε ε ε ρα ἀ ο ἀ
να αρ χο ο ος κα ἀ τα τον Πα ἀ ἀ τε ε ε ε
ρα αυ τω πι στοι οι βο η η η σω ὦ ὦ ὦ
μεν σου ει ει ο θε ο ο ο ος η η η η μῶ ὦν ε
Νη λε η η σο ο ο ον η η η η μας
* * *

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ᾠδῆς Βου ς

Δ ο ο ξα σοι τῶ δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψιστοις Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις εν

δοκιμα

μου ου μεν σε ελογου μεν σε προσκυ

νου μεν σε δοξολογου μεν σε ευχαριστου μεν σοι

δια την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε Πατερ

παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αι αιωντην αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αι αιωντας α

μαρτιιας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημε

νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η

μας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστοςεις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σουεις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε

Α γι ος ο θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

A α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος **A** α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος **A** α γι ι ος **A** α θα α
α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν
α σω με ντω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ε

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος α΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε΄ 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. (ρδ΄ 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. (ξε΄ 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου. (ξε΄ 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶν
σὸν ἡμαρτῶν

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιástῳ ἡ γῆ,
σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. (Ψαλμ. 148)

Σὼσον ἡμαρτῶν ἡμῶν ὁ θεός σου ὁ σαρκί
κι ἰπεριτεθειμένος ψαλλοντάς σοι ἀληθεύοντες

Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ
γῆ. (Ψαλμ. 148)

Σὼσον ἡμαρτῶν ἡμῶν ὁ θεός σου ὁ σαρκί
κι ἰπεριτεθειμένος ψαλλοντάς σοι ἀληθεύοντες

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ. (Ψαλμ. 148)

Σὼσον ἡμαρτῶν ἡμῶν ὁ θεός σου ὁ σαρκί
κι ἰπεριτεθειμένος ψαλλοντάς σοι ἀληθεύοντες

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα
ἠθέλησεν, ἐποίησεν. (Ψαλμ. 148)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ
κι ι πε ε ρι τμη θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πῆ' 2)

Mορ φην α ναλ λοι ω τως αν θρω πι νην προ σε
λα βες Θε ος ων κα τς σι αν πο λυ ε ευσ πλαγ
χνε Κυ ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην
θε λη σει κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυ σης
τα σκι ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα
των πα θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι
τη ση δο ο ξα τη ε ευσ παγ χνι α σξ δο ξα τη α
νεκ φρα στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σξ

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πῆ' 6)

Mορ φην α ναλ λοι ω τως αν θρω πι νην προ σε
λα βες Θε ος ων κα τς σι αν πο λυ ε ευσ πλαγ
χνε Κυ ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην
θε λη σει κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυ σης

τα σκι ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα
 των πα θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι
 τη ση δο ο ξα τη ε ευσπα γχνι α σα δο ξα τη α
 νεκ φρα στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σα

Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο
 ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς
 μετόχους σου. (μδ' 8)

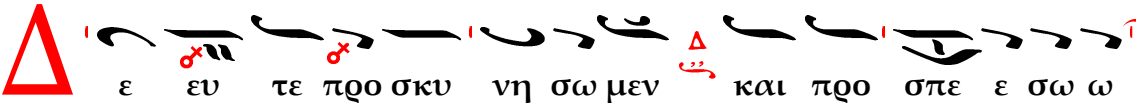

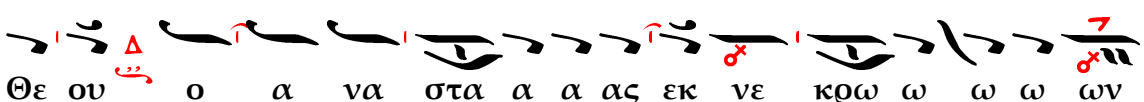
Mορ φην α ναλ λοι ω τως αν θρω πι νην προ σε
 λα βες Θε ος ων κα τσ σι αν πο λυ ε ευσπλα γ
 χνε Κυ ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην
 θε λη σει κα τα δε χη σα ρ κι κην ο πως πα αυ σης
 τα σκι ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα
 των πα θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι
 τη ση δο ο ξα τη ε ευσπα γχνι α σα δο ξα τη α
 νεκ φρα στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σα 8 8

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

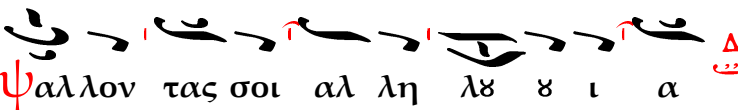
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν

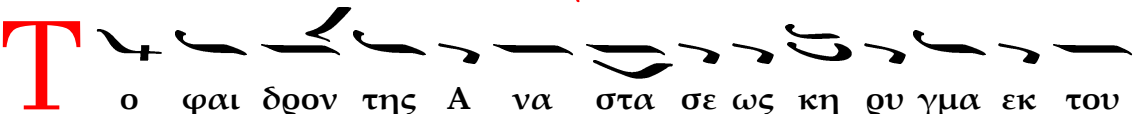
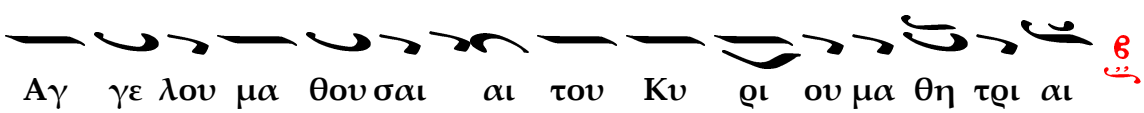
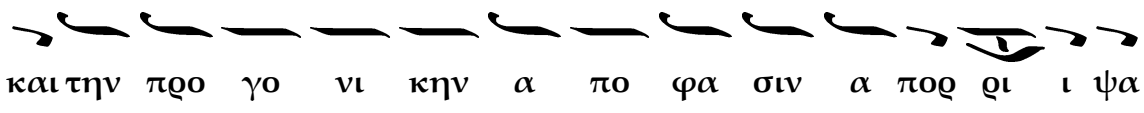

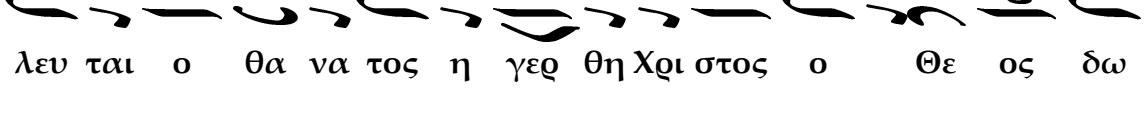

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι

 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ

 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ♯ Πα ρ

Μορ φην α ναλ λοι ω τως αν θρω πι νην προ σε
λα βες Θε ος ων κα τς σι αν πο λυ ε ευσπλαγ
χνε Κυ ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην
θε λη σει κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυ σης
τα σκι ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα
των πα θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι
τη ση δο ο ξα τη ε ευσπα γ χνι α σδ δο ξα τη α
νεκ φρα στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σδ

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Εις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ γος σδ ως
δε ξα με νη τον λο γον σδ δι ου θε ο πρε πως ε δο
γμα τι σας την φυ σιν των ο ον των ε τρα νω σας
τα των αν θρω πων η θη κα τε κοσ μη σας βα σι
ι λει ον ι ε ρα τευ μα πα τερ ο σι ε Χρι

ζον τον Θε ο ον ι κετευ ε δω ρη σασθαι η μιν το
με γα ε ε λε ε ος

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τς κο ο ο σμδ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

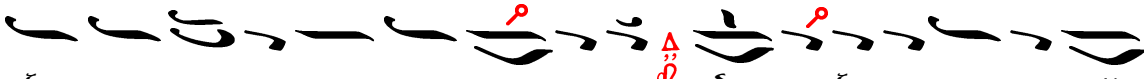
Ἦχος Δι-θ

Αποστολε Χριστω τω Θεω η γαπη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυσαιλα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στηθει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νε φος ε
θων δι α σκε δα α ασαι αι τσ με νος η
μιν ει ρηνη και το με γα ε ε ε λε ος

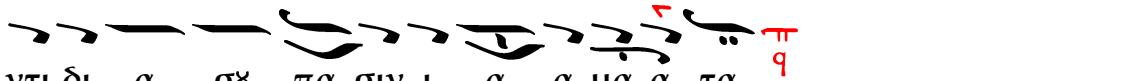
Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυροβλυτην τον θειον και μαρτυρων τον συνα
θλον τον πανευκλεη Ιεραρχην και Περγαα μσ
τον προεδρον τιμησωμεν Αντιπανοιπιστοι ως
ταχι στον και μεγαν ιατρον της δεινης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον αποψυχης βοη
σωμεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χριστω δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δδο ο ξα τω ε νε ρ γϛ

 ντι δι α σϝ πα σιν ι α α μα α τα ^π9

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα ϕ

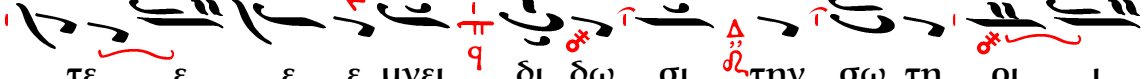
Ο ^{Πα}των ^{Νη}ο ο λων Κυ ρι ^{Πα}ος ^Δπε ρι ^πτο

 μην υ πο με ε ε νει ^π9 και βρο

^{Νη}τω ων τα πται σμα τα ^{Πα}ως α γα θος πε ρι

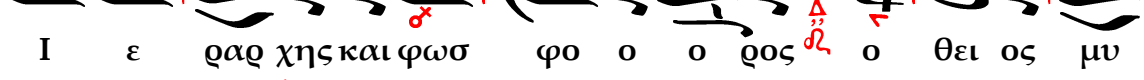
 τε ε ε ε μνει ^π9 δι δω σι ^Δτην σω τη ρι ι

 ι ι αν ^Δση με ρον κο ο σμω ^π9 χαι ρει δε ^Δεν

 τοις υ ψι ι ι ι στοις ^Δκαι ο τϛ Κτι ι στϛ ^π9

 Ι ε ρα ρ χης και φω σ φο ο ο ρος ^{Νη}ο θει ος μν

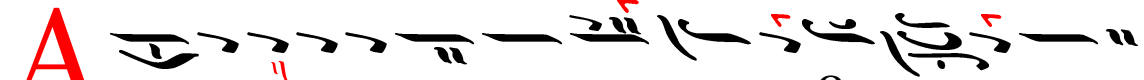

 στης χρι στϛ Βα σι λει ο ο ο ο ο ο ος ^{Νη}

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι ϑ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

(Προκείμενον τοῦ ἁγίου εἰς μνήμας ἱεραρχῶν και Ἀλληλούϊα τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς)

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον και τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς μῆ).

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, και ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μῆ 4)

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος 4 Πα ρ

Τ ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν και

η με λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σιν

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Τ ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν και

η με λε ε τητηςκαρ δι ι ας μσ συ νε σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μῆ 5)

Τ ο στο μα μσ λα λη η σει σο φι ι αν και

η με λε ε τητηςκαρ δι ι ας μσ συ νε σι ι ι ιν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Κολ. β' 8-12)

Ἀδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς οθ').

Ἦχος Νη ς

Α λλη λσ σ ι ι α Α α α α α λλη

λσ σ σ σ ι ι ι ι α Α λλη λσ σ σ

σ σ σ σ ι ι Α λλη λσ σ ι ι α

Χ Ο ποι μαι νων τον Ισ ρα ηλ προσχες ο ο δη

γων ω σει προ βα τα α τον Ι ωσηφ

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

Ε πι βλε ψον εξ ου ρα νου και ι δε και ε
 πι σκε ψαι την αμ πελον ταυ την και κα ταρ τισαι αυ
 την ην ε φυ τευ σε εν η δε ξι α α σ

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α α
 α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (β' 20-21, 40-52).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον σοφία, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα, ἀναβαινόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἤλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῦσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὐρόντες

ὕπεστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀναζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδευτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ ἤ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

ᾠχος ἰὺ Δι. σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠχος Δι. σ

ο ι τα α α α α α α α α α Χε ε ε
 ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου
 βι ι ι ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ
 υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ω ως ει κο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζο ον τε ες και αι
 αι αι τη η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η ζω
 ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω τρι α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α τρι α α α α α δι ι τον τρι
 σα α α α α α α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ υ μνο
 ο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ες
 πα α α α α α α α α α α α α α α
 σαν την βι ο ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι
 κη η η η η η η η η α πο ο ο θω ω ω ω
 ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε ε ε
 ε ρι μνα α α α α α αν

Ω^{Πα}
 ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε β α σι
 ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 β α σι λε ε ε α α α α α α α α ε ε τ ω ν ο ο
 ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι

οι
Τ^{Δι}
 αϊς αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ γε ε
 λι και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α
 τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον
 τα α ξε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ν Αλ λη λου
 ου ι ι ι ι α α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ
 υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε ε λ ε ε η η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε ε η η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε ε η η σ ο ν

Π α ρ α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Κ αι τ ω π νευ μα τι ι σ υ

Σ οι οι Κ υ ρ ι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κ υ ρ ι ι ι ε ε ε

Α γ α π η η σ ω σε Κ υ υ ρ ι ε η ι

σ χ υ υ υ ς μ υ Κ υ ρ ι ο ο ς ς ε ρ ε ε ω ω

μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ ψη ης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον
 Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο
 ς ς ς σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
 νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῆ πνε ευ μα το ο ο ος ος

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *και ἄλλως*

Α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντηηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι - Θ

Α Δι γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι

ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

η η ρη η η ρη ης ο ο ου ου ου ου ρου ου

ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η η

τη η η η η η η η η η η η η η η η

γη η της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη

της δο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α

α α α α α α ε ε ε λιε εν τοι οι οι οι

τοι οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοι

οις ευ λο λη με ε ε ε ε ε ε νο

ο ος ο ε εθ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε

ε ε λιε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο

ο μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι

ου ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε

ε ε λιε ε ε ε ε εν τοι τοι τοι τοι τοι τοι υ

εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι τοι τοι τοι τοι τοι

οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις υ

ψι ι ι ι ι ι ι ι τοι τοι τοι τοι τοι τοι

οι οις

A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η α α α μη η

η η η η η η η ην

A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η α α α α μη η η η γη η η η η η

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι

οι οι ε ε ε λιε ευ χα α α α α α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου με εν Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι

λαι αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο

ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α
 σου ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο
 ο θε ε ο θε ο ο ο ος η μω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο θε
 ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω

ων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Επι σοι χαι αι αι ρει κε ε χα α ρι
 τω ω ω με ε ε ε νη πα α σα η κτι ι ι
 ι σις α γγε ε λω ων το ο ο ου υ στη η
 μα και αν θρω ω πων το ο ο γε ε ε ε
 νος η γι α σμε ε ε ε νε να α ε ε
 ε ε ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε ε
 λο γι ι ι κε ε ε ε παρ θε ε νι ι ι

κο ο ον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ο ο
 ος ε σα α αρ κω ω ω ω θη και παι
 δι ο ον γε ε ε γο ο ο ο νεν ο προ
 αι αι ω ω ω ω ω νων υ πα αρ χων Θε
 ο ο ο ο ος η η η η μων
 την γαρ ση ην μη η η η τραν
έτέρα θέσις την γαρ ση ην μη η η η τραν
εις χρ. θρο ο ο ο νον ε ποι οι η η η η σε
 και αι την σην γα α στε ε ε ε ε ε
 ρα α πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ρα α αν
 ου ρα α α νω ω ω ω ω α πει ρα γα α
 α α α σα α α α το ε πι σοι χαι αι
 αι ρει ει ει ει Κε χα ρι τω ω ω με ε
 ε ε νη πα α σα α η η η κτι ι ι ι
 σι ι ις δο ο ο ο ξα α α δο ξα α α
 σοι οι οι οι οι οι οι οι

*
1 ρ α α α πλα τυ υ

16 Φεβ. 1988 I.A.

[Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

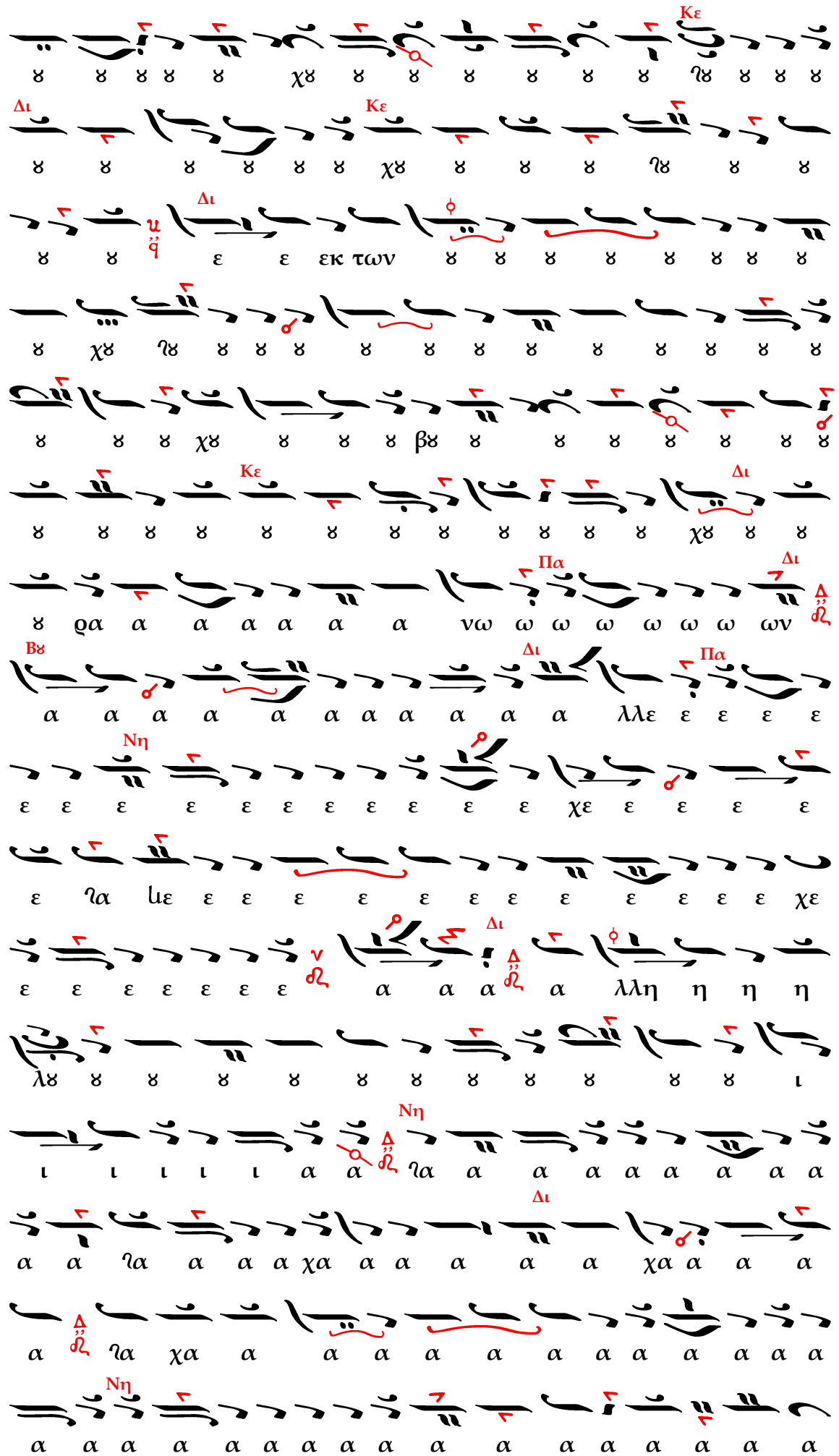
Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ (ιε' αἰών).

Ἦχος Δι

δ2-6' 9

Α ^{Δι} ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ^{Νη} αι νει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ^{δ2}
^{Δι} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει
^{Νη} ει ^{δ2} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει βϞ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ ει ει ^{δ2}
^Μ ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τει ε
^{Δι} ^{δ2} λει ε ε ε ε ε ε το ον Κυ υ υ υ υ υ υ χυ υ
^{Πα} υ υ υ υ υ υ ^{Νη} υ υ υ υ υ υ ^{δ2} υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ^{δ2}

ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ χⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ
^{Δι} ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ χⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ
ⵇ ⵇ ^{Δι} ε ε εκ των φ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ
ⵇ χⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ
ⵇ ⵇ ⵇ χⵇ ⵇ ⵇ ⵇ βⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ
ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ χⵇ ⵇ ⵇ
ⵇ ρα α α α α α α νω ω ω ω ω ω ων ^{Δι} ^{Βε}
α α α α α α α α α α α λε ε ε ε ε
^{Νη} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε
ε να υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ε ε ε ε ^{Νη} α α α ^{Δι} α λλη η η η
λⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ ⵇ
ι ι ι ι ι α α ^{Νη} να α α α α α α α
α α να α α α χα α α α α α χα α α
α ^{Δι} να χα α α α α α α α α α α α
^{Νη} α α α α α α α α α α α α α α

^{Δι}
 α α χα α α α α α α α ^{Δι} α λλη λϑ ϑ ϑ
^{Πα}
^{Δι}
 ϑ ι ι ι ι ι ι ι ι α α ρα α α α
 α α α α α α α α α α χα α α α ^{Δι}
^{Βϑ}
 βϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ α α α
 α α α α α α α α α α λλη λϑ ϑ ι ι
^{Πα}
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α ^{Δι}

Μετά την μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος $\frac{6}{9}$ Πα ϕ

Mορ φην α ναλ λοι ω τως αν θρω πι νην προ σε
 λα βες ^{Δι} Θε ος ων κα τϑ σι αν πο λυ ε ευσπλαγ
 χνε Κυ ρι ε ⁹ και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην
 θε λη σει κα τα δε χη σα ρ κι κην ^{Δι} ο πως πα αυ σης
 τα σκι ω δη ^{Δι} και πε ρι ε λης το κα α λυ μα
 των πα θων η μων ⁹ δο ο ξα τη α γα θο τη τι
 τη ση ^{Δι} δο ο ξα τη ε ευσπα γ χνι α σϑ ^{Δι} δο ξα τη α

νεκ φρα στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σθ ς ς

Ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως

τῶν αἰώνων νοοῦσιν

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος 4 Πα φ

Μορφὴν ἀναλλοίωτως ἀνθρώπινην προσέλαβες Θεὸς ὠν κατὰ σὶ ἀνπολυεὺς πλάγχνε Κύριε καὶ νομόν εκπληρῶν περὶ τομῆν θελησείκαταδεχῆσασκι κην ὁπως παύσης τασκίωδη καιπερὶ εληςτοκαλυμμάτων παθωνημων δοοξατηαγαθοτητιτηση δοοξατηεευσπαγχνιασ δοξατηανεκφρασω λογεσυγκαταβαασειεισ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος 4 Πα φ

Εἰς πασαντην γην ἐξηλθεν ὁ φθογγος σὺ ὡς δεξαμενητον λογον σ διουθεοπρεπωςεδογματισας την φυσιντων οοντωνετρανωσας

τα των ανθρωπων ηθηκα τε κοσμησας βασι
 ιλειον ιερατευμα πατερ οσιε Χρι
 ζον τον Θεον ικετευε δωρησασθαι ημιν το
 μεγαεελεος

Εἶτα τὸ κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, * Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε
 ὄντως, * τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον * σώζων τῷ ἐλέει σου
 τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, * πάντα τοὺς λατρεύοντάς σοι τῷ μόνῳ
 δεσπότη * καὶ ἐκβοῶντάς φόβῳ· Λυτρωτά, * εὐφορον πᾶσι τὸ
 ἔτος χορήγησον.

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων).

Ἦχος Πα ρ

Δοξα σοι τῷ δεξιαντι τοφωσδοξαενυψιιστοις
 Θεω και επιγησειρηνηενανθρωποιςευδο
 κια
 μνου ου μενσε ευλογου μεν σε προσκυνουμεν
 σε δοξολογου μεν σε ευχαριστου μεν σοι δι
 α την μεγαλην σου δοξαν
 Ευλογησον τον στεφανον τενε νιαυτεν
 τηςχηστοτητος ος Κυριε

Π ροσ δε ξαιτην δε η σιν η μων ο καθημενος

εκ δε ξι ωων του Πατρος και ελεησον ημας

Ευ λογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα

τε ερων ημων και αι νε το ον και δεδοξα

σμε ενον το νομα α σου εις τους αι ω ωνας Α μη

ην

Ευ λογη το ος ει ει Κυριε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (ἄπαξ)

Π α ρα τει νον το ελε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μα α α ας (ἄπαξ)

Εἶτα αἰ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἓν τριπλοῦν Κύριε, ἐλέησον, ἐξαιρέσει τῆς ἕκτης αἰτήσεως Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῆ φωνῆ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ

κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηλικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ τὴν Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνηθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηλικούς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῆ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητά παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτηθηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * * * *

ΤΑΞΙΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΚΟΠΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

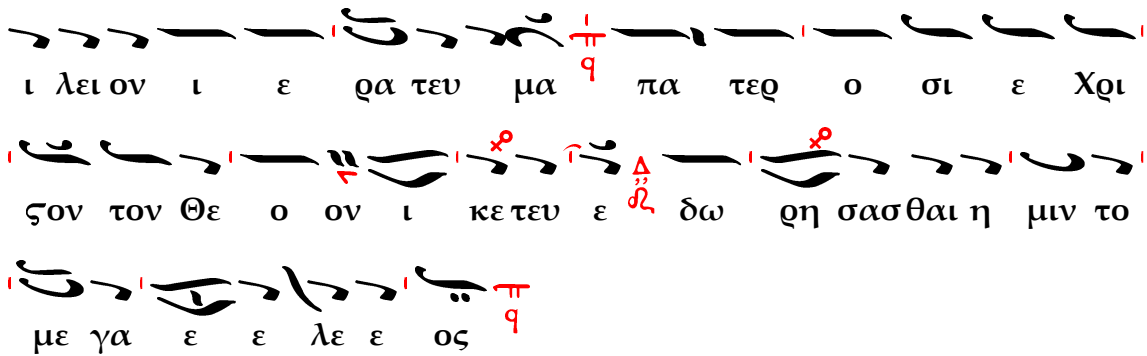
ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Μορ φην α ναλ λοι ω τως αν θρω πι νην προ σε
λα βες Θε ος ων κα τσ σι αν πο λυ ε ευσ πλαγ
χνε Κυ ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην
θε λη σει κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυ σης
τα σκι ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα
των πα θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι
τη ση δο ο ξα τη ε ευσ πα γ χνι α σθ δο ξα τη α
νεκ φρα στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σθ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Εις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ γος σθ ως
δε ξα με νη τον λο γον σθ δι ου θε ο πρε πως ε δο
γμα τι σας την φυ σιν των ο ον των ε τρα νω σας
τα των αν θρω πων η θη κα τε κοσ μη σας βα σι

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ διακόνου, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἐν τριπλοῦν Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου καὶ γενέσθαι αὐτὸν εἰρηνικὸν καὶ σωτήριον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ... (καὶ μνημονεύει τῶν ὑπὲρ ὧν γίνεται ἡ κοπή τῆς Βασιλόπιττας) τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς χεῖρας σου διακρατῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰς τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητός σου, καὶ εὐλόγησον τοὺς πλακοῦντας τούτους τοὺς προσφερομένους εἰς δόξαν σὴν καὶ τιμὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας. Ἐπίβλεψον μεγαλόδωρε ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, τοὺς τε τὰ δῶρα ταῦτα εὐτρεπίσαντας καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας, τὰς οὐρανίους δωρεάς σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίκαμεν, τῷ ζῶντι Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλόγησον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους ἡμῶν, πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν θείων σου ἐντολῶν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων

πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου
Καισαρείας Καππαδοκίας, οὐρανοφάντορος τοῦ Μεγάλου, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

* * * * *